

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Capparis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

nulli dubium erit, quin flos sit futuri boni prænunciatus, & frogem paulo post succrescentem pollice-
atur: nam & Themistius jucundissimam & floris speciem fructuum prænunciam esse dicit.

JUVENTUS. CAP. XXIV.

*juventus
spei semper
plena.
Hinc Virg.
de obitu
Mæc. ju-
ventem flo-
rentem O-
vi. 3. Amor
viridem di-
xere, & Che-
rea in Eu-
nuchio, pu-
ellam 15.
annorum
florem vo-
cat.*
Eccl. 1. 22.

AD hæc flos omnis juventutis habetur hieroglyphicum; juvenus autem omnis semper spei ple-
na, cum senectus contra omnia desperet: sive hoc accidit juvenibus ex exiguo rerum usu, sen-
bus vero ex irrita multorum votorum experientia: sive quia juvenes natura vegetiore, quæ cupi-
unt ardentius futura etiam sibi proponunt, spemque impendio pascunt, senes de bilitate confecti, præ
timore etiam cum asecuti sunt, diffidere videntur, ideoque bonis minus gaudent. Alii dicunt æquis
ideo sperare juvenes quam timere, quia spes est de futuro tempore: in senibus autem multa memo-
ria residet, ac earum præcipue, quæ spem plurimam eludere, tum autem memoria ipsa spe quodam-
modo contraria constituitur.

SENECTUS. CAP. XXV.

Porro senectus, quæ sese hic obtulit facit ut ad amygdalam rursus revertamur, ejus siquidem
hieroglyphicum in Divinis literis accipitur pro Canitie, quæ manifestum est senectutis indicium.
Amygdala autem potius quam alia quæpiam ex plantis, quia, ut etiam ex Maronis descriptione vi-
dimus, arbor nulla densiorem florum ubertatem reddit quam Amygdala. Locus autem est in hanc
sententiam apud Salomonem ad calcem Ecclesiastæ: *Florebit Amygdalum, & pinguescet locusta, &
dissipabitur capparitis, atque hæc incipientibus, hominem in domum eternitatis suæ profecturo.* hoc est,
ut apud Eucherium, canescet homo, tumbent pedes, & concupiscentia frigeſcet: nam hæc pluri-
mum homini in postremo vitæ tempore accidere consueverunt, ut inde in terram, quasi in eternita-
tis suæ domum redeat. Proculdubio autem indicium appropinquantis mortis est, cum canis caput
albicat capillis. Mitto illud quod D. Hieronymus notat, quosdam interpretari per amygdali florem
sacram spinam, quod decreſcentibus natium carnibus spina succrescat, & floreat: nam hoc & illud
senii est.

CONTINENTIÆ FRUCTUS. CAP. XXVI.

APud Hieremiam primo capite, ubi se is virgam vigilantem videre aserit, Theodotio reddit
amygdalinam. Unde colligitur, amygdalum castioris hieroglyphicum esse temperantia: mu-
cem enim eam videmus amarissimum habere putaminis corticem, testaque lignea, eaque durissima
cingi, amaritie corticis difficultatem indicante, integumentum duritia virtutem ipsam: fieri autem ut
cum putamina illa & amara & dura summo veris, fructu fruere sua vi admodum & delicato. Sic con-
tinentiæ castigata coercitaque custodia, amara primum videtur, perdifficilis, & ab omni delectatio-
ne remotissima, sed ex qua fructum colligas ducissimum suavissimumque: ait enim Hesiodus, virtutis
radices amaras esse, fructus vero suavissimos.

DE NUCE JUGLANDE.

NUPTIÆ. CAP. XXVII.

*A Plin. lib.
15. cap. 22.
h. c. Eccl. 8.*

AB amygdalo ad nucem juglandem transire non incongruum, cujus est hieroglyphicum ut nu-
ptias præ se terat. Credidere multi, ait Plinius, quia nuces cadendo tripudium sonumque faci-
ant: qua de causa dictum illud. *Sparge marite nuce.* Sed verisimilior causa est, quam ipse communi-
scitur; ob integumentum duplex, pulvinati primum calicis, mox lignei putaminis, quali propemo-
dum operimento fetus muniuntur.

CAPPARIS. CAP. XXVIII.

*Capparitis
Hebraicè
Aion.*

UT vero & Capparim absolvamus, super eo multa & varia tam Hebraici interpretes, quam Latini
& Græci commenti sunt, dum Hebraicam vocem, quam nos Capparim dicimus, illi AYIONA,
modo amorem, modo desiderium, modo concupiscentiam, & his similia elocutionibus suis circum-
scribunt. Sed qui diebus nostris scripsere Capparim libidinem perfrigerare, hoc loco, teste eo, dece-
pti vi.

pti videntur, quod minus animadverferunt Salomonem id notare voluisse, cessare tunc libidinis ardorem, cum Capparis nulla esse ceperit: id enim aperte signat, *Dissepata fuerit*: perinde ac si Græci per fabulas suas philosophentur, tunc ardorem Leandri gelidis aquarum fluctibus superari, *Ecclesi. c. 11.* cum primum Herus lucerna fuerit extincta.

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIBER LII.

DE FUNESTIS ARBORIBUS, ET CORONIS ALIQUOT.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD LAURENTIUM GRANAM.

Ultimos illo die, quo Celsi Melini iusta, Academia universa deposcence, perdetusto majorum ritu celebravimus, memini te (facundissime Grana) dum funeris apparatus instruebatur, multa de me quærere super funestiarum arborum significationibus, quod nonnullam hujusmodi rerum inquisitioni operam dare me non ignorabas. Tuque meminisse debes pauca admodum ea fuisse, quæ mihi tunc, tanti ac talis amici casu conslernato, memoria succurrisset: tum quod eo totus conversus eram, ut quæ multa in præcepti juvenis desiderium à doctissimo quoque conferiebantur, sedulo colligerem collectaq; publicarem: tum quod nolebam eo tempore te nugis meis occupare, studiorum tuorum socium laudare meditantem. Quem quidem tu non laudasse tantum, sed diuturniori, vel æterna potius vita visus es mihi restituisse. Dignus quidem Celsus, qui tam eruditum, tamq; elegantem funeris sui laudatorem fortiretur: Dignus tu quoque, qui de juvene tam præstanti, tam docto, tam probo verba faceres, quamvis id letiori argumento factum omnes maluissimus. De qua quidem oratione tua multa alii præclare prædicant: nos exuperasse te & nostrum & omnium expellationem, qui de optima quaque concepimus, verissime profitemur. Tibi vero an ego responsurus sim in illis quæ percontatus eras, adhuc ambiguum est mihi: cum vi tamen, ut si quid per diligentiam assequi possem, tua me flagitationis memorem fuisse comprobarem. Itaque Cupressum, & Pinum, & Populum, & pro corona Salsicem, & quadam alia, quæ funesta sunt, perquisivi, de quorum significatione commentariolum hoc ad te conscripsi. Illa vero meminisse debes, cum de coronis quæreretur, quibus cenotaphium cingere solemus, respondi me, ex Salice, ex Moro, ex Caprifico & Loto demum ferta contextenda. Ex Moro, quoniam similem prudentiam tam juvenili ætate præ se ferebat, Ex Caprifico, quia cupiditatibus omnibus, quas innumeratæ ætas afferre solet, ipse jugum imposuerat. Ex Salice propterea quod summa erat adolescentem continentia præditus. Ex Loto, ad divinum ejus ingenium, & omnifaria doctrine studium: quorum quoque omnium rationes poteris ex hoc libello nostro cognoscere. Sed enim in his nihil forte novum tibi gratam tamen futuram spero industriam, quæcumq; esse poterit, meam, quod non contanter satis amico facere procurarim. Eslo igitur apud te nostri hoc amoris quæcumque monumentum: neque id horrore sit, quod senlia donamus: utpote qui Philosophus non minus rerum fines, quam ortus progressusq; sit contemplari solitus. Sed jam quid hæc sibi lignorum strues velit, inspiciamus.

DE CUPRESSO. CAP. I.

Cupressi significata apud Horum nulla sunt, apud Latinos & Græcos pleraque memorantur.

Nnnn

POLL.